

Čís. 13452.

Návrh na povolení exekuce, by vynuceno bylo na povinném, by zanechal další vedení a zastupování společenského podniku, tak, aby vymáhající věřitel byl soudem zmocněn, by odňal povinnému další vedení správy a zastupování tohoto podniku, neodpovídá § 355 ex. ř.

(Rozh. ze dne 13. dubna 1934, R II 123/34.)

K návrhu společnice firmy K. a spol. povolil s o u d p r v é s t o l i c e proti Bedřichu L-ovi exekuci, by bylo vynuceno zanechání dalšího vedení správy a dalšího zastupování společenského podniku K. a spol. Bedřichem L-em tím, že se strana vymáhající zmocňuje soudem, by odňala povinné straně další vedení správy a zastupování společenského podniku. R e k u r s n í s o u d exekuční návrh zamítl. D ů v o d y: Zatímním opatřením byla k návrhu ohrožené strany odpůrci Bedřichu L-ovi jako dosavadnímu správu vedoucímu společníku firmy K. a spol. odňata správa společenského podniku firmy K. a spol. a právo ji zastupovati provisorně do doby, až rozhodčí soud pravoplatně o tomto nároku ohrožené strany rozhodne. Bedřichu L-ovi jako odpůrci ohrožené strany bylo zakázáno, by správu společenského podniku firmy K. a spol. nevedl a firmu dále nezastupoval. Aby bylo vynuceno na Bedřichu L-ovi zanechatí další zastupování společenského podniku firmy K. a spol., navrhla vymáhající strana, by soud ji zmocnil, odejmouti straně povinné další vedení správy a zastupování společenského podniku. K vydobytí nákladů bylo navrženo povolení mobilární exekuce a prvý soud tomuto návrhu vyhověl a exekuci, jak byla navržena, povolil. Jak z usnesení, povolujícího zatímní opatření a z exekučního návrhu plyne, má býti vymoženo na straně povinné, by zanechala další vedení a další zastupování společenského podniku firmy K. a spol. O vymáhání toho, by bylo něco opomenuto, jedná § 355 ex. ř., který ustanovuje, že se exekuce proti dlužníku, který jest povinen nějaký čin opominouti, povede tím, že se po povolení exekuce uloží pro každý zapovězený čin k návrhu exekučním soudem peněžité pokuty nebo vazba až do úhrnné doby jednoho roku. Povolil-li prvý soud exekuci tím způsobem, že se vymáhající strana zmocňuje, by odňala povinné straně další vedení správy a zastupování společenského podniku, neodpovídá to zákonu a bylo proto rekursu vyhověti a exekuční návrh zamítnouti, poněvadž navržený exekuční prostředek neodpovídá zákonu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Jest souhlasiti s právním názorem rekursního soudu, že návrh na povolení exekuce, by vynuceno bylo na povinném, by zanechal další vedení a zastupování společenského podniku firmy K. a spol. tak, aby vymáhající věřitelka byla soudem zmocněna, by odňala povinnému další

vedení správy a zastupování tohoto podniku, byl pochybený a neodpovídá zákonu s hlediska § 355 ex. ř. a právem jej rekursní soud změnou unesení soudu první stolice zamítl. Stačí v tom směru odkázati rekurentku na příslušné důvody napadeného usnesení.

Čís. 13453.

Pracovní soudy (zákon ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n.) nejsou příslušné pro žalobu zaměstnance o náhradu škody proti zaměstnancům téhož zaměstnavatele, opřenou o to, že žalovaní nedbali bezpečnostních ohledů.

(Rozh. ze dne 13. dubna 1934, R II 136/34.)

Žalovaní byli zaměstnání jako políři na téže stavbě a u téhož zaměstnavatele, kde byla zaměstnána i žalobkyně jako dělnice. Žalobou, zadanou na krajském soudě, domáhala se žalobkyně na žalovaných náhrady škody, již utrpěla úrazem, tvrdíc, že žalovaní nedbali bezpečnostních ohledů, ač byli k tomu povinni. Žalovaní vznesli námitku věcné nepříslušnosti, majíce za to, že jest příslušným pracovní soud. Soud první stolice vyhověl námitce věcné nepříslušnosti a odmítl žalobu. Důvody: Jde o spor mezi zaměstnanci téhož zaměstnavatele tkvící v pracovním a služebním poměru zaměstnanců a společného zaměstnavatele, k jehož rozhodování podle § 1 zákona ze dne 4. července 1931 čís. 131 sb. z. a n. jest příslušný pracovní soud, neboť pracovní soudy jsou příslušné rozhodovati o všech nárocích prýstících z pracovního, služebního neb učebního poměru nebo i jen souvisejících s tímto poměrem. Rekursní soud zamítl námitku věcné nepříslušnosti. Důvody: Podle § 2 zákona o pracovních soudech patří před soudy pracovní výlučně jen ony spory mezi zaměstnanci téhož podniku, jež mají svůj původ v převzaté společné práci. O takovýto spor však v souzeném případě nejde, nýbrž o spor o náhradu škody, způsobené podle tvrzení žalobkyně zaviněním žalovaných, jež spočívá v tom, že nedbali řádných bezpečnostních opatření na stavbě. Ku projednání takového sporu jsou věcně příslušné řádné soudy.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Nelze sice souhlasiti s názorem rekursního soudu, že před soudy pracovní patří výlučně jen spory mezi zaměstnanci téhož podniku, jež mají svůj původ v převzaté společné práci. Rekursní soud má tu patrně na mysli ustanovení § 2 g) zák. čís. 131/1931 sb. z. a n., avšak přezírá, že výpočet sporů v § 2 je jen příkladný a že podle prvního odstavce § 1 cit. zákona jsou pracovní soudy výlučně příslušné rozhodovati o sporech z pracovního, služebního nebo učebního poměru založeného soukromoprávní smlouvou, jež vznikly buď mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem, buď mezi zaměstnanci téhož zaměstnavatele. V souzeném případě jsou sice strany zaměstnanci téhož zaměstnavatele, avšak druhý